

mænd, kan faae en Streg over Politiken; men dersom der ved Udnevnelsen af nogen Embedsmand fortrinsviis skulde slaas en Streg over Politiken, saa var det netop ved Ansættelsen af Statsrevisorer. Det skulde være Mænd, der ikke dreve praktisk Politikk, Mænd, som ikke havde den største Deel af deres Tid optaget af andre Forretninger; kort sagt, Mænd, der vare i en saadan Stilling, som jeg vil sige de høiere Dommere befinde sig. Vi kunne ikke her, naar vi skulle skrive paa de Sedler, som blive givne os ihende til Valget af Statsrevisorer, friggjøre os for Partihensyn og politiske Betragtninger, eller for, at vi ere for eller imod, at den og den skal have dette Embede, og derfor troer jeg ogsaa, at det altid vil blive mangelfuldt, hvorledes vi end bære os ad, naar Udnevnelsen skal skee paa denne Maade. Dengang vi byggede Grundloven, har man jo haadt til Mønstre de franske og engelske Forfatninger, men det er gaaet uheldigt med Eftergjøvelsen af Revisionsværket. De Herrer ville erindre, at man i Frankrig har en Regnskabsret, og de ville ligeledes erindre, at dengang Fællesforfatningen blev indført i 1855, indeholdende store Indskrænkninger for den lovgivende Magts Myndighed i finantseel Henseende, blev det sagt os som en Trøst, fordi vi kom til at mangle saa meget af Myndigheden i denne Retning, at vi skulde have en Regnskabsret. Derved har man tænkt paa den franske og belgiske Regnskabsret, hvor Regnskabsrevisionen foregaaer paa en ganske anden Maade end denne leilighedsvis Revision, som her iværksættes, idet navnlig Medlemmerne af denne Ret ere uafhængige Dommere, hvis Afgjøvelse af et Spørgsmaal under Finantsloven ikke kan underkjendes uden af formelle Grunde, eller fordi det strider mod Loven, eller paa Grund af, at der, efterat Dommen er fældet, maatte tilveiebringes nye Oplysninger; en saadan Sag kan kun appelleres til Statsraadet (conseil d'Etat). Jeg skal ikke her videre gaae ind paa denne Regnskabsret, som vi muligens faae indført her, jeg skal heller ikke anstille nogen Betragtning over, hvorvidt det vil være muligt at faae Kongerigets Finantsvæsen revideret under den eller ikke; det vil jo for en stor Deel beroe paa, om Rigsdagen kan og vil frastige sig

Retten til at udnævne Revisorer. Have vi imidlertid ikke ved at indrette vort Revisionsvæsen taget Hensyn til Frankrig eller Belgien, saa have vi ligesaa lidt taget Hensyn til England. Bestemmelserne der kunne være mangelfulde i mange Henseender, men der er imidlertid dog den gode Bestemmelse, at de sex Mænd, som danne Revisionen, ere uafhængige, det er Dommere, som have Bestyrelsen af det hele Revisionsvæsen og kunne indsætte og afsætte alle de underordnede Embedsmænd. Ogsaa med Hensyn til denne Revision skal jeg sikkerlig ikke gaae i Enkeltighederne; jeg har kun fremhævet dette, fordi det er klart, at da man vedtog Grundloven efter fremmede Mønstre, maa man efter min Formening ikke have været heldig med at optage et godt Mønster for vort Statsrevisionsvæsen. Det vilde neppe være rigtigt, om jeg vilde henvise til den Vej, som jeg troer, at man kunde gaae, men jeg gjentager navnlig ligeoverfor de ærede Herrer af Udvalget, der, saavidt jeg erindrer, i flere Aar have paataget sig det besværlige, høist fjedssommelige Arbejde at eftersee Revisionens Arbejder, at de maae være betænkle paa at komme med et Forslag til Forbedring i saa Henseende. Jeg troer, at den ene Paastand, jeg har gjort, vil fuldstændigen blive bifaldet af samtlige ærede Medlemmer i Thinget, den nemlig, at den politiske Udnevnelse af Revisorer forhindrer os fra at tage de Mænd, som bedst maatte være stikfede dertil. Jeg skal nu tillade mig som et Beviis paa, at man ikke kan vente, at egentlig Ansvar vil blive gjort gjældende, at der kommer noget practisk Resultat ud af den hele Undersøgelse, at anføre, hvad der staaer i Landstingets Betænkning angaaende Frederikshavns Havn; der har man nemlig af de Penge, der vare bevilgede til „ordinaire Arbejder“, taget circa 3,800 Rd. og anvendt dem til et ganske andet Arbejde, nemlig til et ekstraordinært Arbejde, Havnens fuldstændige Uddybning; nu er det jo bitterligt for alle Folk her i Landet, at det ikke er tilføleligt at bruge til den ene Konto, hvad der maatte blive tilovers paa en anden Konto, og det forekommer mig derfor, at der her maatte være statueret et Exempel, for at Folk kunde faae at vide, hvad de udsatte sig for ved at handle saaledes. Dersom man vil undersøge,